

KNJIŽICA (DRUGA)

MILOST

¹NAASLOVI U KNJIŽICI (DRUGOJ)

II. M̄ilost

Litanije LJubavne	7	
Kad č š počinuti, Gospodine!?	13	
NJegov miir	14	
Isus p̄iše po prašini	15	
Gamalielova sluutnja	17	
Vjera	18	
Ufanje	19	
LJubav	20	
Oo, čovječe!	21	
M̄isao s neba (za S. S. K.)	22	
S̄ina si nam poslao	23	
Otac naš	24	
J/88	25	
Advocata nostra	26	
“Do sedam puta?”	27	

IV. MMXX. - Experimenti globali anno

Krunič-19 na Veliki Peetak 20.	31	
Stoljeće XXI.	32	
Margareti, Luciji i Faustijini	33	
Pravila nova u Od Nevjere Doba	34	
Ludost Božja	35	
Novomu znanstveniku	36	
Jučer. danas, sutra	37	
TM, yoga, zen i iine izpraznosti	38	
B-B-C	39	
Život i smrt	40	
Gdje nam je dom?	41	
Završno izvješće kao (o)poruka	42	

¹Pojašnjenje o pravopisu

- Načelo* je da se čuva tvorba, a izgovor koliko se može - ne remeteč tvorbu:
- glasa zapisan slovom “*č*” (“*č*”) zamjenjuje standardno “*č*” (“*č*”);
 - dvostruko napisan samoglasnik je dug;
 - podcrtano slovo (samoglasnik ili “*r*”) označuje glavni (jednini težinski) naglasak u višeslogovnoj riječi;
 - suglasnik s točkom izpod sebe jedva se čuje ili se, često, ne izgovara.

Neobvezujući dogovor o pojednostavnjenju: **Ako je težinski slog prvi, ne’trieba ga označiti.** (Dakle, ako je težinski slog prvi, ne’trieba ga označiti, ali ovo znatno pojednostavnjenje nii’ smo ovdje primijenili.)

VII. Čet'ri žene - Bezimene (i još jedna!)

Čet'ri žene bezimene - Prolog	49
Na Jakovljevu Sdeencu	50
Dičta, psič i mrvice	52
Elizabeta druga	53
Vidiš li ovu ženu?	54
“Ukradena” milost ili Uslišana “priestupnica”	55

VIII. Silva Rerum

Mač i Miir	59
Mii - suvriemeni krščani	60
“Jaa znaam: Isus i Marija!”	61
Što bolii najviše?	62
Družtvene mreže	63
“Western“ vs. “Potjera”	64
Vukopisno svetogrđe ili Što i koga “iš-čekujemo”?	65
Propuh (subkulturni) od iztočnih straana	66
Volja Otčeva	67
Zaavjesa Hraamska	68
Trii stuupa	69
U Onaj Daan	70
..., jer ...	71
Hirošima vriišti - Nagasaki moli!	72
XXX	

II. MILOST

*“Uistinu, ako ne povjerujete da **Jaa Jesam**, umrijet ćete u grieesima svojim.”*

²LITANIJE LJUBAVNE

Susret što ne'bii fatamorgaana

(*"Ištite i dat će vam se; tražite i naačl ćete; kucajte i otvorit će vam se."*)

ili

Hiiman bez kraja - prepjevani

(*"O ljubavu Tvojoj, Gospodine, pjevat ću dovieeka."*)

ili, jednostavno,

ONA

(*O NJooj i po NJooj, NJemu što se pjeva,
zauviek traje - ne zastarjeva!*)

Ona je oovdje kao i svagdje;

Ona je sada kao i svagda;

Ona je žiiva i vasda mlaada;

Ona cieelim svemirom vlaada.

Ona je svakom' - usrdna naada.

Ona je stvaarna i nestvaarna -

- imaginarna i realna;

Ona je Fa(c)ta-i-Morgana;

Ona je zvieezda svietlohkana.

Ona je - Sunce viečnoga daana.

Ona jest biila - i nii'je biila;

Ona se meni, oholu, skrila;

Ona je skladnost nebeskih siila;

Ona je čeežnja mojega bila.

Ona je mene - obgrlila.

Ona bii siilno iznenadeenje;
 Ona bii tvrdo prizemljeenje;
 Ona bii goorko otrieznjeenje;
 Ona bii krotko uzvišeenje.
 Ona bje moje - oživljeenje.

Ona je protusnovideenje;
 Ona je žeednu provideenje;
 Ona je čvrsto usidreeenje;
 Ona je laghko okriljeenje.
 Ona bii - moje novo rodeenje.

Ona je biila svietlost u taami;
 Ona je biila melem na rani;
 Ona je biila košmar u glaavi;
 Ona je biila reed sviju stvaari.
 Ona mi posta - Učitelj praavi.

Ona je Milost nedozvana;
 Ona je krikom izazvana;
 Ona je Svietlom odaslana;
 Ona je blieskom oslikana.
 Ona je meni - darovana.

Ona je vatra što žeže i paali;
 Ona je voda što pere i taazi;
 Ona je kiipteča vihorna snaga;
 Ona je ruuka k'o lahor blaaga!
 Ona je od'onda sva - moja Draaga.

Ona me vodi kuda jaa nee'ču;
 NJooj prema miisli sve moje skreeču;
 Ona je borba mi neprestana;
 Ona je Miir za olujnih daana.
 Ona je - Sreča svim' obečana.

Ona je zaborav grooznih mi poruuga;
 Ona je odput sveg' mojeg duuga;
 Ona se ne sjeća straašne m' ludosti;
 Ona me priima sva u njeežnosti.
 Ona je - Oprost prepun milosti.

Ona je suučit djelotvorna;
 Ona je pomoć pravodobna;
 Ona se množi kad sebe daaje;
 Ona za svoju korist ne'haje.
 Ona je - čisto Sebedaarje.

Ona u očaju Ufanje daaje;
 Ona veseelju ne'daa da laje;
 Ona je Utjeha u svakoj žalosti;
 Ona je Raazbor u veleradosti.

Ona je srđce prepuno - Muudrosti.

Ona mi šap'će što trebam žuudjeti;
 Ona razsvietljuje čemu ću teežiti;
 Ona pokazuje čim ću se sluužiti;
 Ona je ono što mooram pružiti.
 Ona me nuka - svakomu sluužiti!

Ona je izkra za nadahnuće;
 Ona je Sila za porinuće;
 Ona je Kriepost za uztrajuće;
 Ona je vieenac za postignuće.
 Ona je - Spokoj za izpraznuće.

Ona je od'zla najčvršća braana;
 Ona je čuvaar duhovna staana;
 Ona je zaaštita od obmaana;
 Ona je utvrda neziidana.
 Ona je - Hridina postojana.

Ona je staza u bezpuću;
 Ona je smjerokaz pri skrenuuću;
 Ona je ruuka pri posrnuću;
 Ona je pomouć u klonuuću.
 Ona je - Puut k uzkrsnuuću.

Ona je žiižak u tmuši i smutnji;
 Ona je Saavjet u velepomuutnji.
 Ona je Praavda prepuna milosti;
 Ona je Slovo u puuroj čistosti.
 Ona je - Istina u svojoj lieposti.

Ona je Jelo što kriepi i lieeći;
 Ona je trn što oholost prieći;
 Ona je Piiuć što srdce raduje;
 Ona je Štiit mu da se ne zatruje.
 Ona je Hraana što j' duša blaguje.

Ona je Laažca iz srdca 'zgnala;
 plood njegov - Smrt, Ona je z'trala;
 odtad me buudi od mirnih saana
 kristalna Zora novoga daana.
 Ona je - Život, a ne nirvana.

Ona propiise ljudske ukiida;
 okove njihove Ona razkiida;
 i, tko ih donosi, taj Njuu ne'pozna;
 zaakoni njegovi NJooj su uvrieda.

Po NJooj i u NJooj je moja - Sloboda.

Bez NJee sam brood na suuhu doku;
 bez NJee sam drznik na svodu visoku;
 bez NJee jaa rob sam svakomu pooroku;
 bez NJee sam biednik u vlastitu oku.

Bez NJee jaa tek sam - mrtvac na životu.

Bez NJee je bezvriedna svaka miisao;
 bez NJee nestaje posljednji smiisao;
 bez NJee n'je ništa čisto ni sveeto.
 Bez NJee se sbiiva da čovjek čeeeto
 ne'grli bližnjeg', več/ - stvaar il' pseto.

Ona je brjeme mi svakodneвно;
 Ona je kriilo nadsvetežno;
 Ona je muka mi bez prestanka;
 Ona je radost sva, nadzemaljska.
 Ona je - LJUBAV VJEČNA, božanska.

⋮

Ona je sebe saama oplieenila:
 Ona je ljudsko tieelo odjenula;
 Ona se s njiime u'smrt odtisnula;
 Ona je njega slaavno uzkrsnula!
 Ona je tako sve naas - odkuupila.

Čudo nad čudima i za bezsmrtnike
 (zašto li haje za smrtne griješnike?)!
 Ta, anđela mnoštvo odbaaci dovieeka
 (*Tibi non serviam!* - kad čuu se jeka).

Koliko li Ona ljuubi - čovjeka!!!

Tko god NJuu traazi, taj Ju i nalazi;
 i kad Joj pokuca, žurno mu otvaara;
 što duušom zaiste, obilno dobiiva.
 Milina NJezina i kosti prožima -
 - razstanka od'NJee više ne'ima.

Po'NJooj nam biiva sve iino jasno;
 bez NJee je znaanje prečesto opasno,
 a razum bez NJee plodi užasom.
 Ona Jest Paradoks svooj ljudskoj pameti,
 al' NJemu u'NJooj svak' će se klanjati.

...

Ona je Tvoorac neumorni.
 Ona je Duh sveživotvorni;
 Ona je, svičetu i vječetu, shvatil:
 jedini Otac, jedina Mati.
 Ona će svakom' - Sudičom postati.

...

Ona je Alfa i Omega;
 Ona je Prva i Posljednja;
 Ona ne započe niti će prestati;
 Ona ne nastade niti će nestati.
 Ona će, **vjeruj** - ni ne'htij znati!,
 svedobnim mirom nad svima sjati.

³Kad *č*ěš odpočinuti, Gospodine!?
 (“*Otac mooj neprestano raadi, zato i jaa raadim.*”) [N.Z.; Ivan]

I reče Boog: “Neka bude ...!”

I bii tako.

I vidje Boog da je dobro.

...

Tako bude večer, pa jutro -

- daan peeti.

A od daana šestoga,
 kad me na sliku Svoju prastvori,

Tii samo jednokrat,

sutra daan,

od posla se velebna odmori.

Jer, kad s Duhom mi udahnu život -

- duušu stvarajuću,

i kad mi darova slobodu

za ljubav -

- sveodkupljujuću,

dade mi,

nad djelima rukuu Tvojih,

i mooč straašnu -

- razarajuću.

I tek sinoč razumjeh Rieč

što Tielom postade,

poslanu mi - Spasujuću,

koja me izbavlja,

večna neg' od Zlooga -

- od mene saamoga.

Oo, sveži mi ruuke zlotvorne

i zapetljaj jezik bezočni,

pa, napokon,

počini, Gospode,

od nedjela mojih bezumnih!

⁴NJegov Miir

(*“Kojii Zaaakon Tvooj ljuube, velik miir uživaju, ni o’što se oni ne spotiču.”*)

[Ps. 119 (165.)]

Prispodobit’ se

ne’ može,

jer,

k’o zvjezda daleko je

i kad kaažem:

priiblično je.

Kad god čuješ:

“Tlaapnja puusta - eto, too je!”,

znaj,

too Zaavodnik od zaavisti

kroz t̄buhe zavedenih

škrguč⁴ zubiim

bjesozbori.

Svaka miis’o, svaka rieeč,

svaka slika, svaki pjeev

tek je dim

koj’ zamagljuje

srđcu što se očituje!

I,

dok bjesnii paklen’ piir,

u duuši je mojoj -

- Miir.

⁵Isus piše po prašini

(“Tko je od vaas bez grieeha, neka prvi naa’nju baaci kamen.”)

Što ’no u prašini napiisa Isus⁶?

Ono što prašina držati može -
 - do prvoga vjetra il’ jutarnje rose:
 ono što ljuudi Zaakonom zovuu -
 - da bez srdaca suude po slovu;
 kad ljuubavi neemaju,
 da se na nešto, ipak, pozovu.
 I tako, oondje, pokaaza Isus:
 da bez’NJega propiisi - svi izprazni su.

A LJubav nam doode -
 - mii ne uzvraatismo;
 Slovo se uputi -
 - mii ne prepoznasmo;
 Vraata nam otvori -
 - mii ne uniidosmo;
 Spaasenje nastuupi -
 - mii ga odbaacismo.

Pa tako u Saavezu, al’ bez Punine,
 mnogi i danas žiive sred tmine;
 propiisi broojni izpletoše mrežu
 da, sada slobodne, u rooblje svežu.
 Žrtve se paale i kaad se uzdiže,
 al’ prošnja bez ljuubavi do’NJega ne’stiže.
 Jer zaasluuga neema kad Zaakon se vrši,
 tek tko ga uzljuubi - taaj ga i izvrši.

⁵st010115

⁶“Pred vama, evo, stoji Rieeč Oččeva **utielovljena**, ali ju vii ne prepoznajete veđ ju izkušaavate pozivajuć se na onu daavno **zapiisanu**.” Nažalost, nitko ne pročita što napiisa Isus!

I ni'je Zaakon da grieeha ne'bude -
 - ta tek po'njemu grieeh mori ljuude.
 A Saavez bii sklopljen radi čovjeka -
 - da bieedan u tmini više ne'luuta.

*

I Oon ga uzljuubi u kriilu Otčevu
 i sebe pokori Piismu i Propisu.
 Sav Zaakon izpuni i Zaavjet dovrši
 te Novi i Viečni Krvlju usavrši.

Ni daan Seedmi tad' ne priestuupi,
 i po'njem oosmi ostade prvim.
 Al' praava Života neema u sebi
komu daan oosmi ni'je sad Prvi.

*

Vjeeran če svojim' i zadnje izpunit':
puuci če njima pod Saavezom služit'.
Ali što vriedi vlaadat' nad svima,
 kad bez LJuubavi spaasa ne'ima!

⁷Gamalielova pouka (“dogmatičarima”)
 (“... - da se i s Bogom u ratu ne nađete.”)

Kako je braćo Židovima?
 Njimai, i bez vjere,
 ostaje jamstvo:
 obećanje i ugovor -
 - Prooroci i Zaakon.

A da zakonoznaanci nij'su
 proširivali zaapise i produživali reese,
 jednostrano,
 i danas bi živjeli
 spokojno.

A nama, Kristovima,
 kroza'njih odkuupljenima,
 u vjeri je Noinoj,
 Abrahamovoj i Marijinoj
 živjeti Uzkrsloga.

Stoga, ne tražite
 žita svrh pšenice,
 nit' kruha svrh pogače!
 Sve što je nužno znati,
 Duh će vam na'vrieeme dati.

⁸Vjera

Oo, kako je lako,
i kako je sladko,
u kuć Tvojoj
sred pučka Tvooga
slaviti Tebe - Jedinoga!

Al' vaani, u svietetu,
caarstva sred Zlooga,
snaage mi podaaj
da služba moja
sveudiilj bude
samo - slava Tvoja!

Bez stricepnje, bez sumnje;
strpljiv i spreman
da Svietlo Tvoje pronosim
i rieč Tvoju predam.

⁹Ufanje

Padaju gore,
diže se moore,
Zemlja se treese,
sav sviēt se ruši.
Miir je - u duuši.

Jad i muka,
klevetna bruka;
laaž mi se ruuga,
licemjer suudi.
Spokojan budi!

Čeka me milih
predaka rood,
a gostbu pripravlja
Gospodin mooj.

¹⁰LJuubav

Pozdravu odzdravi;
 i istinu mu kaaži;
 i ruuku pruži;
 i zagrljaj vraati;
 raadnika izplaati;
 boogcu ne uzkraati!

Imeetak razdieeli
 da ne'zna svieet cieeli;
 svakom' duug odpusti;
 prieekor ne izuusti;
 Suud - NJemu prepusti!

I radostno piitaj,
 išti, zanovietaj!
 Taa, zar može dieete
 Otcu svoom' - da smeeta?!

¹¹Oo, čovječe!

(*“Slava na visinama Bogu, a na zemlji miir ljuudima, miljenicima
NJegovim!”;*
iz Evandeelja po Luuki)

Tii si kruna djela NJegovih
i slava Muudrosti NJegove.

Gospodaarom te imaanja postavi.
I od aandela manji koliko,
zamilova te više toliko.

Radostno kroči pod zviezdama
jer one izvrše sve što im nareedi.

A tebi, jedinom', dopuusti lutati,
imaanjem NJegovim prkosno gaziti
da bi Ga, slobodan, mogao spoznati.

Podigni čelo i gledaj Spaas
što na'kriiž pribit je rad' naas!

Iz duuše će tvoje Laažca izgnati,
kroz tvoje oči smrt će iziići
i po'toom' ćeš moći viečno žiivjeti.

Ovo što sad ne razabireš
niti ćeš oovdje moći shvatiti:

smrt će ti u Smrti nestati,
jer Oon je, i Sebe radi,
tebe mooraao spaasiti!

¹²Miisao s neba (za S. S. K.)
 (“Nitko ne dolazi Otcu osim po meni.”)

Čisti i nevini, goli i slobodni -
 - za život večni
 u zajedničtvu radostnu -
 od Rieči iz LJubavi stvoreni.

Ali po Lažcu zavedeni,
 spoznasmo da odtad nii'smo
 ni čisti ni nevini;
 u golotinji našoj više ne'bie ljepote.

I tako se, po svojoj slobodi,
 naadsmo nepremostivo
 od Očca odieeljeni -
 - napuušteni i izgubljeni.

Nitko nas ne izagna,
 draagi mooj Silvije!
 Mii saami, nevjerni Rieči,
 kreenusmo puutom od muuka ka smrt!
 Mii, miljenici NJegovi, odbaacismo Ga.
 I nijedno stvorenje
 taaj kriivi puut naš iztočni
 ne mogaše više izpravit'.

Zato se LJubav-Rieč saama uputi
 i Spasiteljom - jednim od'naas - postade;
 radi naas, umjesto naas i za naas, kroz muku i smrt prođe
 te nam, uzkriisivši, vraata rajska opet otvori.

¹³Siina si nam poslao
 (“Pravednik će od svoje vjere živjeti.”)

Tii Zaakon svooj nam dade
 jer ga, u buntu htjedosmo.
 Pa Propiise naše dopuusti
 jer ga, slaboumni, ne shvatismo.
 A malobrojne vršitelje reevne
 pravednicima si svojim nazvao.

Nu, čak ni oni najrevniji,
 i puni Straaha Tvooga,
 liice Tvoje gledati
 nit' smjehu, nit' mogahu stoga.

Jer Tii nam po prooroku kaaza
 da će pravednik živjeti od vjere!
 Doista, dakle, neema Života
 ni od vršiteljstva prereevna -
 - Zaakona i Propiisa brjemenena,
 nego je hraana za Život: Vjera.

Sad, napokon, razumijem
 zašto si nam poslao Siina -
 - savršena Pravednika, jediina:
 Da nas izbavi od ugovora gola -
 - Zaakona i Propiisa, Saaveza staaroga.

Jer ugovor odbacuje vjeru,
 i po-njemu zaasluga neema.
 Tek se gomilaju prieestupi naaši
 i sve smo dalje od NJega.
 (Ta, “Savršen je Zaakon Tvooj.”:
 Kako da ga čovjek obdrži?!)

Zato, od saamog početka,
 Žrtva NJegova bje: nužno Izpunjeenje
 za naše, toliko žuđeno, Odkupljeenje.

¹⁴Otac naš

(*“... siin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i naade se!”¹⁵*)

Pusti me sad, Otče!
Nee'ću dalje s Tobom.
Stegu Tvoju više
podnosit' ne'mogu.
Puute Tvoje ne'znam,
a kamo li volju.
Što će sa-mnom biti
saam želim da doznam.

Al' od toga daana:
mučna naastojanja;
sva se mudrost moja
svela na - lutanja;
nigdje duši mīra;
nigdje uporišta.
Život mooj izprazan
i gori neg' ništa.

Izgubljen u tmīni,
prepun grieha svojih:
Oprosti mi, Otče!,
razkajano molih.
U očaju, s kriikom:
Smiluj mi se, Otče!,
ljubav me je Tvoja
zagrlila opet.

¹⁴st100417

¹⁵Zašto je težište na “izgubljen bijaše i naade se” umjesto na “bijaše mrtav i oživje”? Zato što nam je smrtnost neumitna, i (samo) **Oon** ju može uništiti, a “izgubiti se” i “naći se” **naš** je izbor u slobodi koju nam je darovao.

16J/88

Dade mi: da vidim
 što oštrokci ne'vide;
 da čujem
 što tankouhci ne'čuju;
 da spoznam
 što umnici ne razabiru.

Pritisnu me da govorim
 što se drugi ne usuude.

Poučavah - *oholicom* me nazvaše;
 opominjah - *pravednika* izrugalaše;
 kada vikah - *objednutim* me držaše;
 a kad činjah - *ludaaka* svi ismijaše.

Ali ništa od kaazanog'
 oni ne opovrgnuše;
 pred istinom bielodanom,
 naposljedku, zamukoše.

I nitko se ne osmjeli
 uzstati na'mene.

Tad' znaanci, pa i prijatelji moji,
 glaave okreenuše i odoše.

Na-kraju, saam al' spokojan,
 u sjeni ruuke NJegove,
 umirem ovomu svieetu.

¹⁷Advocata nostra
 (“Što god vam rekne, učinite!”)

Teb', Kraljici nad zvieezdama,
 uznesenoj prie Daana,
 draguulj da je - Zemlja s nama!

"Fiat mihi!" čim si rekla
 Gabrielu sa nebesa,
 sotonu si mooč presjekla.

Pa od tada, sveudilj,
 Laažac svrdla i zavodi
 svakog koj' ti ne dohodi.

Al' ne-može uniič onom'
 koj' usrdno moli s tobom
 da ga Siin tvooj vod' sa'sobom.

Jer je tvoja molba mila
 vjerom snaagu zadobila
 Službenica dok si biila.

Kano mati briižna jesi
 odvjetnice na nebesih¹⁸;
 zagovor je močan tvooj.

Pohodiš nas neprestance,
 razodkrivaš vražje zaanke
 srđcu čistom daaješ znaake:

Luurd, Fatima, Guadalupe, ...
 Trsat, Siinj i Međugorje, ...
 ozdravljene toli duše.

Hrvaati ti hvaalu daaju,
 i s Josipom, zaaručnikom,
 Sveetom Trojstvu se klanjaju.

¹⁷st040618

¹⁸čaaakavski lokativ

19 “Do sedam puta?”

(*Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svoemu ako se ogrieeši
o'mene?*)

Nitko da spozna što čovjeka čini,
tE da bi b_iivao u Božjoj punini!

Kao da n_ii'smo odgovor znali,
j_asan i g_lasan, bez “ako” il’ “ali”,
saž_et m_uudro i preneseno,
izr_ečen brojem za neizm_jerno;
lj_uudi_ma p_redan za sve v_riemen_o.

T_iih *sedam* vaagnuše staari nam o_tci;
n_i'nj_iih u s_rdcu ne mog_as_mo dosti_ć.

D_raže nam bijaše: *z_uub za z_uub i o_ko za-o_ko . . .*;
p_osveta o_svetom - paad u bezdan, u grotlo d_uboko.

S_tavljam u r_obstvo bližnjega svoog',
n_evolju njegovu na o_braz mooj.
S_ed_am čak p_uta (baš g_olem brooj!)
bijaše o_proosta svih p_rie toog' -
- ka_ažem - razumij, o Bože mooj!

P_rebroji z_vieezde i ka_api kišne,
č_uuj me, oo č_ovječe, mooj m_ilj_eniče:
Ja t_is_uć_rat t_ebi o_dpuustih više -
- sad_a i v_azda, i kad god z_aišteš!

N_e'tlač_i br_ata sbog d_uuga njegov_a;
č_eka te p_oolog u mojim n_jedrima;
p_ri_ig_ni se m_ilost_no, p_ruži mu r_uuku;
p_om_ogni n_osit' mu njegovu m_uku.

D_oista, l_juubav kad broji i g_leda,
p_onizno spozna da nebrojeno jest too -
- sedamdeset p_uta s_ed_am. .

IV. MMXX. - EXPERIMENTI GLOBALI ANNO

(Da se Vlasi ne dosjete ...!)

²⁰Krunič-19 na Veliki Peetak 20.

(“Tko hoće život svooj spaasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svooj poradi mene, taaj će ga spaasiti.”)

Namislile mraačne sile
pokus svietski učiniti:
čovječanstvo zaljuditi,
debelo ga zadužiti,
te ga sebi podčiniti.

I too ne bii prvi put.

Krunič-gripu pojačaje,
po Zemlji ju razaslaše:
Smrtna pogib! - povikaše
i paniku posijaše:

Naas slušajte da se spaas'te!

Ni too ne bii prvi put.

Pastiiri se prestrašili²¹;
vjeru sveetu izgubili
i sveetu se s'obljčili;
vraata hraamska zatvorili²²;
stado vuucim prepustili.

Ee, too se sbii prvi put.

A korizma baš uzpuut!
Evo Peetka Velikoga!
Zar će Isus kriiž NAŠ, stoga,
uprtiti i ponieti
saam i bez naas (k'o i onda)?!
Ne'daj, Očće, drugi²³ put!

²⁰st040420

²¹Prie nego što opet zapjevamo *Gospodin je pastir mooj*, mooramo razkajano tužiti: *Izmićenimo se postecf u pepelu i kostrieti . . .*

²²“I gle, zaavjesa se hraamska razdrie odosgor dōdolje, nadvoje, . . .” / “I zaavjesa se hraamska razdrie nadvoje, odosgor dōdolje. ” / . . . , a hraamska se zaavjesa razdrie po sredini.” Koliko puta ste čuli ove rieče?! Unatioč tomu, vii ste, zapravo, hraamsku zaavjesu ponovno podigli i zapriečili pristup žrtveniku, iako je Gospodin, svojom žrtvom, svima i za svagda pristup oslobodio.

²³Quo vadis Domine? *Idem u Riim da me ponovno razapnu.*

²⁴Stoljeće XXI.²⁵
(Plodovi Novoga Doba)

Život

Rad' "kvaliteete žiivljenja"
 ubiija se život -
 - u začētku.
 *

"Ženska praava"

Najprirodnije od'sveg' prirodnog':
 trudnoću i porođaj -
 - pridodaše bolestima.
 *

Zdraavlje

Sredstvo posta
 životnim ciljom -
 - čak i svrhom.
 *

Spokoj

Tražih ga po "zdravljaacima",
 a našooh ga -
 - u bolnicama.
 *

Naobrazba

Na'sve strane znanje,
 a nigdje zdrava razuma -
 - "cieloživotno učenje".
 *

Zaštita

Paščad prosta,
 a ljudi s brnjicama -
 - krunic/19.

²⁴st010920

²⁵A la "haiku" - na čaast svietskoj vladi.

²⁶Margareti, Luciji i Faustiini

ili

I jedno, i dvoje, i troje - sbii se i sbiiva se²⁷

(*"I rieč je tieelom postala. I prebiiva(la) među nama."*)

Presveeto srđce Isusovo:

Isus-čovjek, neizmjerno nas ljuubivši,
 žrtvova sebe za sve ljuude -
 - jedanput i zauviek,
 stvaarno i pojmljivo, na Kalvariji,
 i odkuupi nas Krvlju svojom
 iz robstva u odpadničtvu našem;
 i opra, Vodom iz srđca probodena,
 griehe praotaaca naših;
 i razdrie nadvoje zaavjesu hraamsku
 maknuvši Stražaara Ognjena
 s puuta prema Otcu.

Nepresušno Milosrđe Božje:

Isus-Boog, neizmjerno nas ljuubeć,
 neprestance i opetovano,
 otaajstveno i mepojmljivo
 na svakoj sveetoj misi -
 - Gostbi Jaganjčevoj -
 postaje Bogočovjekom,
 izlieevajuć strpljivo, prie Suuda,
 svoje neizcrpno milosrdno praaštanje
 na sve naas - griešnike:
 peruć skruušene pokajnike i
 podižuć klonule što se u NJega uzdaju.

A ipak, gle, čuda li Očeva:
 ništa od toga bez Duha Sveetoga
 i ponizna posluha NJezina -
 - Škrinje Zaavjeta Novoga!

²⁶st100520

²⁷Stjepane prepametni, sad kaaži što je vrieme (i njegova "kratka pooviest")!
 Jesi li se bio zapiitao zašto se mudri Beerto nije usuudio o'tomu govoriti?

²⁸Pravila nova u ovo Od Nevjere Doba

Za filozofa:

Kad ne znaš razjasniti problem, degradiraj ideal (na ideologiju).

Za umjetnika:

Kad ne umješ pokazati dušu, odbaci model (pa eksperimentiraj ili "performiraj").

Za znanstvenika:

Ako možeš i umješ, onda smieš (bez obzira na posljedice.).

Za demagoga

Ne "ako - onda" (kakvoća; uzrok - posljedica), nego "u-koliko - u-toliko" (količina; *input-output*), ne "da bi" (cilj; svrha), nego "kako bi" (način; sredstvo).

Za političara:

Ako ne možeš opametiti ili popraviti sebe, onda zaljudi i pokvaari narod (počinjući s "građanskim udrugama").

Za učitelja:

Neka ti "škoola za život" bude igra s partnerima (bo tii si, nesviestan, prošao "škoolu za smrt" - i, vidiš kako ti je!).

Za svećenika:

Kad već samo jedan Boog jest, svaka religija je tek inačica istoga kulta. (Ili, "Ko nas, bre, zavadi?!".)

Za novčara (po GKC):

Uloži u tvornicu divovskih igala i sićušnih deeva.

Za potrke svietske vlade:

(*Od "ženskih i dječjih prava" do "globalnoga zatopljenja", odnosno, "klimatskih promjena" i pandemije*)

Nama je toliko dobro da sviim silama i obmanama moramo uvjeriti ostale da je, baš po nama, i njima dobro - najbolje što može biti - pa neka se ponaašaju tako da se bez naših smjernica ništa ne mienja.

Za odgajatelja:

Ni ne pokazuj dietetu molitvenik, nego mu odmah kuupi "mobitelnik"!

Za vjernika:

Zamieni bogoslovne krieposti (vjeru, ufanje i ljubav) svietovnima (vjerovanjima, naadama i dobročinstvima), i eto ti *svatbenoga ruha* za piir panteističkoga *Novoga Doba*.

P.S. (**Naaputak za pučanstvo**): Svakodneвно gledati državnu televiiziju!

²⁹“Ludost” Božja³⁰

Za odkup vječnih duša naših
žrtvova sveeto vremenito tielo svoje.

Tako: Duh vječni zatreba i uze vremenito tielo
da odkupi svojoj neodjeljivi dio -
- tielima našim udahnjene duše.

Za život, pak, vremenitih tiela naših
udahnjuje nam vječne duše

Tako: Ova vremenita tiela trebaju duše -
- dio nedjeljiva Duha,
koji mu se, nužno, vraća.

A za život vječni

blagovati nam je Tielo - ono Uzkršlo.

Tako: Kroz vremenena u bezvremenost,
s bezsmrtnom dušom u nerazpadljivu tielu,
do Očca po Sinu u Duhu NJihovu.

²⁹st190520

³⁰Jer “ludost” Božja mudrija je od ljudi!

³¹Novomu znanstveniku

Tii, koji sve p^oozorno p^romatraš,
 zar ne'vidiš
 da o^vo današnje
 ni^j'je ono jučerašnje
 i da svo^j p^okus
 pon^oviti ne'možeš?

Tii, koji sve p^oomno m^jeriš
 i bi^jježiš,
 do^bro ve^ć znaaš
 da isto
 ni^j'si ni dv^aput
 jedn^akim iz^mjerio.

Tii, koji to^čno rač^unaš,
 zar si za^boravio
 da je sav tvoo^j rač^uun
 na nedok^azivim poč^eelima,
 dak^le, v^jeri, zasⁿovan?

Tii, dak^ako, znaaš da ima neš^to što
 ni zamie^etiti, ni p^rov^jeriti,
 ni iz^mjeriti, ni izrač^unati,
 pa čak ni sa^anjati
 nee'^ćeš nit' možeš?

Pa ipak se tii,
 u lu^doj uzⁿositosti,
 usu^duješ tv^rđiti
 da zⁿanost
 v^jeru vi^še ne'treba!

Saberⁱ se i sh^vati(!):
 Poč^eetak svake spozⁿaje
 v^jera jest;
 i sva i^stina
 iz v^jere iz^vire.

³²Jučer, danas, sutra
ili
 Praksa u apsolutnosti³³

Danas
 mi je biti;
 i danas
 činiti.

Jer, jučer
 već prođe,
 a sutra -
 - 'ko dođe!?

I VJERA od
 JUČER
 za UFANJE
 SUTRA.

Samo danas BOŽJIM
 ČOVJEK može biti.
 Samo danas, dakle,
 po Volji činiti.

Ja o meni tako
 propuštam li 'lako
 bratu svoemu LJUBAV
 DANAS učiniti!

³²st160820

³³Nasuprot *Teoriji o relativnosti*. Hvala A. Einsteinu što je dokazavši fizičku relativnost, ukazao i na duhovnu apsolutnost!

³⁴TM, yoga, zen i iine izpraznosti

(A kad Siin Čovječji ponovno doođe, hoće li naačt vjere na Zemlji?)

Moja braća, sva krštena,
 al' po Laažcu zavedena
 (obmaanjena, zasliepljena,
 od korjena odsječena,
 od Istine uđaaljena,
 u bezpuučtu izgubljena),
 na iztočne straane kreeću
 misleč oondje naačt sreću.

Mrtveč miisli, lomeč tieela
 (hoteč stič do počela),
 mantraju do nesviestice
 (bulaazneč bezsmislice);
 jela več ne užiiavaju -
 - rad'je. biilje prežiivaju;
 čakre traaze i pipaju
 te k'o sliepci nabaadaju.

Vračaju se občinjeni,
 maglom snenom ovijeni,
 od Života odieeljeni.
 Kad se zbuude: Što se sbilo?
 Gore neg' je prie biilo:
 Sred punine - ništavilo.
 Za šarena su stakaalca
 dijamanti sad - u Laažca.

³⁵B-B-C³⁶

(*Glaasnik Božji u stoljeću XX.*)

Kako je moguće!?
 A jest moguće
 jer se i sad sbija,
 jer se i sad skriva
 djelo njegovo
 Duhom nadahnuto.

Tako je moguće
 proći kroza'sav
 suustav naobrazbeni
 i ne doznati
 za čovjeka od Istine,
 a kamo li čuti
 njegov jasan glaas:
 opetovanu riječ Božju
 iz usta njegovih,
 iz pera njegova,
 što razkrinkaava
 Čovjekubojicu - Lažca
 i služinčad mu opak.

Vii, bezčutni "velenovčari";
 i vii, umišljeni "luciferi";
 i svi vaši "klubovi";
 i vii, samozvani "zidaari" -
 - izvršitelji njihovi:
 vii, oprostite mi Bože!,
 leegli ste gujinje -
 - novovieki grobari
 i običeljeni grobovi.

³⁵vr270820

³⁶Ne, nije *British Broadcasting Corporation* nego *Belloc-Bering-Chesterton*.
 Jer, da su joj bili uzor, zasjao bi, a ne se pomračio i urušio "Goordi Albion"!

³⁷Život i smrt

(Ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre ...)

Vii, kojii umisliste
 da umjete raazlikovati
 žiivo od nežiiva
 (štoviše, da znaate
 što je život,
 pa ga, oholo i
 zlonamjerno, tražite
 u svemirskomu prostranstvu),
 odgovorite(!) mi:

Je li pšenično zrno žiivo?

A jaa vama
 unapried kaažem:
 Bezumno je pitanje:
 “Što i gdje je život?”
 Jer, počelo je
 da Život Jest.
 A nežiivo,
 pa i smrt,
 saastavnica je sveg’ stvorena -
 - proostora i vriemena.

I stoga,
 sve od NJega
 stvoreno
 nuždno umire,
 a sve po NJemu
 rođeno
 samo se mieenja
 i vraća - Životu.
 Dakle, život jest
oodnos i veza do Boga,
 a smrt je staaanje -
 - kad neema toga.

³⁸Gdje nam je dom?

(U domu Očca mojega ima mnogo stanova... Idem pripremiti vam mjesto.)

Oo, Tysone³⁹ učeni,
kad ćeš doći k sebi!?
Zmija ti je Evina
sklupčana u njedrim'.

Premda jedva sluutiš
što sve čovjek može,
dobro ti je znaano
ono što ne' može.

Što smučuješ mlaadež?
Što joj kraadeš snoove?
Što joj nudiš maglu
i "znanstvene foore"?

Zemlja da je nama tieesna?!
Da nam fali zraaka, vode ...?!
Čeljad broojna i još bieesna,
pa sa Zemlje neka ode?!

Puste, Goobi i Saharu
možemo ozeleniti;
ni podmorje preduboko
nij'je teežko nastaaniti.

Al' do zvieezda, ni najbližih,
ma daali se polomiti,
ovim tieelom razpadljivim
ne' možemo NIKAD stići.

Što se brineš, što se piitaš
i tieskobno glaavom klimaš,
kada već dvaa tisućljeća
odgovore na'too imaš?!

Oovdje jedno tek je vaažno,
jediino too Zemlji treba:
iz ljubavi bratu svoomu
pružit' pomoć čim zatreba.

³⁸St010920

³⁹Neil deGrasse Tyson and comp.

⁴⁰Zaavršno izvješće kao (o)poruka

(... Ako se, dakle, pokloniš preda mnom, sve je tvoje..
... Klanjaj se Gospodinu Bogu svojemu i njemu jedinomu služi!)

Na ovomu svieetu
samo jedan se
neprekidni vodi rat:

prepredena laaž izkrivljuje istinu;
priizemna lukavost ruga se mudrosti;
prikrivena mržnja reči na ljubav;
zlurada pakost zaavidi dobroti;;
dvolična hinba kleveće milosrđe;
smrtni griesi izsmijaavaju vrline;
robovski su laanci u pomoć bližnjemu;
dim iz mraačnih odaaja zastire svietlost.

Odkrivatelj stvorenoga umišlja se stvoriteljom.
Viećna smrt nasrće na život od začetka.

Laažac i Čovjekobojica od početka
zaogrnuo je svoje poklonike
plaaštom:zaavodničkim
satkanim od:

bogatstva bez saavjesti i moć bez milosti;
umjetnosti bez lieposti i znanosti bez odgovorornosti;
praava bez čudoređa i dužnosti bez milosrđa;
brižiga bez skrbi i dobročinstava bez sučuti;
veselja bez radosti i sreće bez zadovoljstva;
raada bez molitve i mira bez spokoja.
zdraavlja bez svrhe i dostojaanstva bez uporišta;
novih parateorija za opravdanje staarih porooka;
istospolnih parova i potomstva po naaručbi;
ljuudi bez naaroda i pojedinaa bez obitlji;
stvorenja bez Stvoritelja i spaasenja bez Spasitelja;
ohola jastva bez tebe i njega;
nadmena mištva bez vaas i njih.

I razmjestio ih
 diljem Zemlje:
 po hiper-bankama i svjetskim fondovima;
 po samozvanim akademijama i nebuloznim institutima;
 po sveučilišnim katedrama i istraživačkim laboratorijima;
 po korumpiranim vladama i podkupljenim sudovima;
 po lokalnim ložama i globalnim klubovima;
 po građanskim udrugama i nastranim skupinama;
 po javnim medijima i obmanjivačkim portalima.

I uvukao se
 u stare kultove
 i nove religije
 podmetnuvši:
 šareni krpež kao savršenu cilinu;
 otuđenost kao duhovno prosvjetljenje;
 prazninu kao posvemašnje izpunjenje;
 ništavilo kao konačno svrhu;
 retuširanu kvazi-kopiju kao izvornik;
 nadri-nauk i herezu kao bogoslovlje;
 političku korektnost da se ne kaže istina;
 ekumenizam kao puut u panpoganstvo;
 snošljivost kao kriinku za laaž i obmanu;
 zatiranje drugačijega kao Božju volju;
 naadu, kao kriepost bez vjere, za ufanje ;
 pučke običaje i magiju, bez spoznaje, kao vjeru ;
 ljubav kao nešto što se prima umjesto daruje;
 dobro djelo kao obvezu bez ljubavi;
 poreznu olakšicu kao dokaz za milosrđe;
 odklon od poroka kao žrtvu;
 hrvanje s lošim naavikama kao pokoru;
 izpriku kao kajanje i zastaru kao oprostjenje.

No, najbolnije od svega
 pogađa too
 što mnogi od
 naše najstarije braće
 postadoše
 vojskovođa Zavadnikovim!

Jer, premda
 unapried izabrani
 i opetovano poučavani,
 ne prepoznaje
 obećano Izpunjenje
 i ne'udoše u
Svietlost na prosvietljenje (sviju) naaro(o)da,
slavu puuka svooga israelkoga.

Pa i sada,
 misleći da (samo
oni) znaju,
 tvrda im srđca
 i ohole glaave
 sveudiilj
vjerovati odbijaju.
 Oo, daaj im da,
 napokon,
 Milost uzljuube
 i Istinu spoznaju!
 A Istinu, cielovitu,
 samo sveobća Crkva Kristova -
 - mistično Tielo Njegovo,
 Braniteljom nadahnuta
 izpovieda i braani.
 I sveeta jest i griešna je;
 riečju i krvlju svjedočka;
 svetpreeća, mučenička;
 često slaba, nevjernička.

Pa tada
 ne'slavi uumon - doostojno;
 ne'hvaali duušom - radošno;
 ne'moli srđcem - skruušeno;
 ne'praašta biićem - podpuno;
 ne'ljuubi bližnjeg' izkreno.
 Griehom se sveeto podieli
 i kleetva blagoslov odmieni,
 pa tako raazdor nastuupi.

Iztočna kriilo malakše
 jer se pastiri njegovi
 državama svojim suobličise
 i stada svoja zapustiše.

A ono zaapadno
 ljuuto i boolno je ranjeno:
 Loza se od trsa odciepi
 i mladice broojne potjera,
 ali, bez soka životna,
 suša joj prieti pogubna,
 ako se na trs izvorni
 opet i žuurno ne uciepi.

I zato sada,
 u ovo vrieme,
 Vraata Paklena
 sa svojim sluugama,
 svom silinom,
 podmuuklo,
 udaraju na Maajku i Učiteljicu -
 - Crkvu Katoličku,
 posljednju utvrdu
 koju nikako ne'mogu
 (niti će ikad moći)
 nadvlaadati.

Jer, Glaava
 njuu utemelji:
Tii si Petar-Stieena, i na tooj stieeni
sagraadit će Crkvu svoju . . . ;
 i vjernima svojim
 obećaanje dade:
. . . jaa sam s vama u sve dane -
- do svršetka svieta.

A tada,
priignut će se svako koljeno
i svaki će jezik priznati:
Isus jest Krist,
Kraalj i Gospodin.

VII. ČĚT'RI ŽĚNE - BEZIMENE (i još jedna)

(Tko je maajka moja, tko li braća moja?)

⁴¹Čet'ri žene bezimene - Proolog

(Maačka moja, braća moja - oni su kojii rieč Božju slušaju i vrše.)

Po svoom' kraju luutajuč,
na izvor je dolazila;
iskala je, i ne'znajuč,
vode žijve da bi pila.

I Oon doođe, s njoom prozbori -
- Samaarija se napoji!

NJega vidje, te posluša,
i spozna Ga njeez'na duša.

Priimi vjeru darovanu:
lažni bozi svi nestanu.

Usrdno Mu se uteče -
- u'pomoč joj Oon priteče!

Priprosta, al' žeedna NJega,
slušajuč Ga podno brieega,
posred srđca Rieč ju dirne:
do nebesa Mater digne.

Obistini se, doista:
srđce puno - usta čista!

U očaju, izgubljena,
ču za'NJega, milosrdna.
Sva u suzam' k NJemu kreene
i preda Mu grišno brjeme.
Pun je oprost zadobila -
- toliko Ga je ljuubila!

⁴¹st05(06)0421 - Velika Subota

⁴²Na Jakovljevu Sdeencu
(Jaa sam, jaa koji s tobom govorim.)

Umoran od puuta, žege,
 na Jakovljev Sdeenac sjede.

Daaj mi piti! - ženi reče,
 i prošnjom ju toom zateče.

Kad bi znala tko ti ište
iz toog' sdeenca zagrabit,
tii bi od'njeg' zaiskala
vode žiive se napiti.

Jakov vam je ostavio
 too iz'čeg' je i saam pio.
 Samo njeg'vu vodu htjeti -
 - svak' će opet ožeednjeti

Voda koju jaa ču daati,
izvorom će mu postati;
nikad nee'će ožeednjeti
 jer struuji u život viečni.

Proorok jesi, Gospodine,
 pa mi kaaži rad' istine(!):
 Gdje se klanjat' treba NJemu -
 - oovdje il' Jeruzalemu?

Svako zemno mjesto sveeto
oskvrnut' *o* čovjek griehom!

*Vjeruj ženo, čas dolazi,
u Istini i u Duhu
klanjatelje Otac traži.*

Izabranim rodom prođe:
Kraaljevstvo mu navieštaše.
Al' ne'htjede kaazat' tko je -
- saami Svoog' ne'prepoznaše.

A ženi iz iina roda,
koja žeeljno zaa'NJ upiita,
saam se odmah očitova:
Mesija sam, jaa, doista.

⁴³Dietca, psića i mrvice

(Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Israelova.)

Kana'anka iz Sidona,
a grčkoga bieše roda,
spozna Sjina Davidova.

I odlučno kreenu za NJiim
viićuć među izabranim:

Smiluj mi se! i Pomoz!
Sotona mi kćeer odnosi.

Da pokaaze Oon svojima
kako, vjerom i molitvom,
svatko Božju milost priima,
premda joj je znao duušu,
stavi njuu na teežku kuušnjju:

Kruh koji je daar za dietcu
ne priliči baacit' šteencu.

Al' ne'klonu taa poganka,
ne'dade se uvriediti:

I mrvice s Tvooga stola
mogu psiće nasititi.

Zadiivi too Gospodina:
Velika je tvoja vjera!
Zloduh ti je 'z kćeri 'ztjeran.

I tako, eto, znameenjem ovim
pokaaza Oon ovcama svojim,
kao i ostalim' koji too nii'su,
da svi naarodi NJegovi su.

⁴⁴Elizabeta druga

(Blaažena utroba koja Te nosila i prsi koje si sisao!)

Koja bii taa prosvieetljena(?);
 koja bii taa, nepoznata,
 što'no, puna Duha Sveeta,
 usred mnoštva nebrojena,
 glaas podignu iznenada(?):

*Oo, blaažena taa utroba
 koja Tebe je nosila,
 i tee prsi i too mlieeko
 kojima Te je dojila!*

Ona, k'o Elizabeta,
 premda znaanja ne postignuv',
 zanesena, uzhićena,
 Djevicu u nebo dignu.

Too glaas bieše iz srdaca
 sviju bogotražiteelja
 kojii, vjerni Obećaanju,
 čekahu na Spasitelja.

⁴⁵Vidiš li ovu ženu?⁴⁶

(Kad bi ovaj bio Proorok, znao bi . . .)

Poznata u cieelom' graadu;
da j' griešnica, too svi znaadu.

Ona dozna gdje odsjede
pa Mu priiđe - bez besjede.

Suzama Mu noge obli;
vlaasim' svojim ih posuuši;
ne presta ih cjelijvati
odkako se do NJeg' spusti;
i pomašću dragocienom
pomaza ih ruukam' njeežno.

Velik' oprost - vel'ka ljuubav,
maali oprost - maalog' duuga

*Stog', Šimune, jaa kaažem ti,
oprošteni njooj su grieesi.*

*Mnogo, mnogo je griešila,
al' još više Me j' - ljuubila.*

*I vlaastan je Siin Čovječji
griehe praaštat' Božjoj dietci.*

⁴⁵st090321

⁴⁶Ovaj se je događaj (Lk 7, 36-50) zbilo prije **Preobraženja Gospodinova** (Lk 9, 28-36). Ivan navodi (Iv 11, 1-3) da je Marija iz Betanije (Lazarova i Maartina sestra) bila pomazala Gospodina i otrlala mu noge svojim vlašima. Nadalje (Iv 12, 1-3), taa ista Marija je opet pomazala Gospodina (*poli Ga po glaavi; za yukop*), ali se too zbilo *šeest dana prije P Ashe* u kući *Šimuna Gubavca*, pošto Isus uzkrisi Lazara. Lazar oovdje bijaše *sustolnik* - ne domaćin, a *Maarta posluživaše* - i drugi put. Prvi put (Lk 10, 38-42) je *Marija sjedila do noogu Gospodinovih* i *izabrala bolji dio*. Pa ipak, meni se čini da ova žena ("poznata griešnica u graadu") nji'je spomenuta Marija. Poveznica ove žene s Marijom jest otiranje Isusovih noguu vlašima (izkaz velike ljuubavi i ponijznosti) i isto ime domaćinovo - Šimun - koje je u Židoova bijlo učestalo. No, prvi je bio farizej, a drugi, možda, po Isusu ozdravljeni gubavac!). Ne raadi se ni o Mariji iz Magdale - Magdaleni (iz koje je Isus bio izgnao *sedam zlođuha*), jer ova žena ne bijaše obsjednuta. Ako se, ipak, raadi o Maartinoj sestri Mariji, raazlog bi mogao biti velika zahvalnost Isusu i žaarka ljuubav za NJega sbog Lazarova uzkrisenja.

⁴⁷“Ukradena” milost
ili
 Uslišana “priestupnica”
 (Tko me se too dotaknuo?)

Sav imeetak je razdala,
 toliko je bolovala.
 Al' se za'nju lieek ne'naade -
 - sve gore joj b'ješe staanje.

Čuuvši NJega što besjedi,
 vidjev djelo koj' uslieedi,
 povjerova u trenuutku:
Oon ozdraavlja put i duušu!
Kako k NJemu bez pooziva?

Pred vraatima aandel-kerub
 mač ognjeni izsuukao,
 a u Hraamu je svojemu
 Zaavjesa nam podigao.

*Ma, ne'trebam govoriti
 nit' Ga išta sad moliti.
 I ne'moora Oon ni znati
 da Spaas mi je jedincati.*

*Prikrasti ću se kroz svietinu,
 prignuti se sve do zemlje
 i skuute Mu dotaknuti.
 Da, tako ću ozdraviti!*

Obradova smjelost njee'zna
 Gospodina usred mnoštva:
Hraabro kćeri galilejska -
 - tii po vjeri do spaseenja!

⁴⁷st241022

VIII. SILVA RERUM

*(Usta bez Duha neka o NJemu ne govore! Neka šuute dok Duh
na'njih ne prozbori!)*

⁴⁸Mač i Miir

(Mt 10, 12-13; Lk 10, 5-6; Lk 24, 36-38; Iv 20, 19-21;
Mt 10, 34-37; Lk 12, 51-53)

Zlurado se ruugajuč
i u sebi likujuč,
dežurni prosvietitelj
u'glaas viiču protu meni:

Tii što čitaš Piisma Sveeta,
jesi l' naš'o onaa mjesta
kojaa jasno kaažu, eto:
Contradictio in adjecto!?

Nasmješih im se u liice:
Baš sam ček'o vaas, lisiice!
Lukavost je grdna maana
kada joj je muudrost straana.

Zaa'te Miir je čim ga želiš
i rado ga s bližnjim' dieeliš;
na tebi ~~č~~ počinuti;
srđce ~~č~~ ti izpuniti.

A ako Ga, pak, odbiješ,
saam se od'NJeg odijeljuješ.
Too je **Mač** što **na svi**et pada
i dieeli ga na'dvaa stada.

Od'vaas bi pošteno biilo,
bo vam uum blūudi čadilom,
priznati: *Što nam se htīlo* -
- *too se je nama i snīlo.*

⁴⁹Mii - suvriemeni krščani
(A tko se odreče mene pred ljudima ...)

Daar dragocien, nezaaslužan:
 svietlo sjajno na čelima,
 sool istinsku u miislima
 milosrđe u gruudima
 mii prekrismo strahovima,
 nevjerom i slabostima
 u proolaznim probiitcima.

Tako smo Ga vješto skrili
 i sviĕtu se s'obljĕčili
 da ni saami veĕ ne'znamo,
 (kada Pomoĕ/zatrebamo)
 gdje li smo Ga ostavili -
 - u koju Ga nišu s'bili,
 k'o da smo poseniilili.

Al' od toga još gore je
 kad znaademo Izdan gdje je,
 al' hraabrosti više neema
 svjedočaaanstvo dat' za'NJega.

Oo, smiluj se, Dobrostivi,
 jer smo slabi svi smo krijivi!
 U nama svooj daar ožiivi!

⁵⁰“Jaa znaam: Isus i Marija!”
(Sveeta Kim Agato, moli zaa'me!)

U pamet joj nij'je mogla
 Vieest Radostna se smjestiti:
 svela se na dvie rieči
 što ih umje prozboriti.

Al' u srđcu njezinomu
 toliko je mjesta bijlo ,
 da se Jagnje Božje s Maajkom,
 u'njem' toplo udomilo
 i za svagda nastaanilo

Za kršteenje tvoje, A-gi,
 Vjerovanje kaaži pria!

“Jaa znaam: Isus, i Marija!”,
 A *O*čće naš, A-gi mila!?

“Jaa znaam: Isus, i Marija!”;
 A kako si se molila?

“Samo: Isus, i Marija!”

Krvnik ljuuti, pobiesnjeli,
 mrcvaari ju i prebiija:

Odreknj se tiih imeena,
 ako hočeš ostat' žiiva!

Ona njemu, zaneseno:

“Jaa znaam: Isus i Marija!”

A jaa, napokon, znaam
 što je Paavlov Hiiman LJubavi;
 i zašto je mudri Akviinac, na samrti,
 rekao neka se sve što oon napiisa,
 k'o slama, bez žaala - zapaali.

⁵¹Što bolii najviše?

(*Ali jer si mlaak, ni studen ni vruuĉ/, povraatit ĉu te iz svojih uusta.*)

Posvuda oon me progoni:

tlačĭ i sved obtuĉuje;
i braĉu moju zlostavlja;
i gazi moje sveetinje;
i ruši moje hraamove.

Sve tieelo moje izrani.

Al' tiime oon, i ne'hoteĉ/
Gospodinom me priznaje
sa svakim koji revnuje
il' izgara sav za'mene.

A tii, što tii mi uĉini!?:

Tii pokraj mene prolaziš;
ni u'komu me ne'vidiš;
ne zaigra tii s radostnim';
nit' zakuka sa žalostnim';
oon ime moje pogrdi,
a tii me šuutnjom zataaji;
tii hraam si mi sagraadio,
al' nii'si **k meni** došao.

Nevjera tvoja teža m' je
neg' pakoosti sve njegove!
A tvoja mlaakost bolli me
k'o muka ona preteežka,
što jaa ju podnieh za'tebe.

⁵²Društvene mreže

Na sve stranae blebetanje,
 laprdanje, glumatanje . . .
 'Z praaznih glaavaa buče uusta
 prokazujuć školski suustav.

Šestnaest i više ljeeta
 učili ih protu Svietla.
 Nii'je čudo, s toga posla,
 da ne'vide dalj' od nosa?!

I što manje razumiju,
 too se više nadvikuju,
 misleći da količina
 dokazuje što j' istina.

Pa je tak' i "u koliko?"
 postal' za'njih "ukoliko!",
 te, umjesto s praavim "ako",
 "logikaju" naopako.

A prije neg' shvate svrhu,
 oni naačin najavljuju,
 bo, umjesto "da" bi nešto,
 šuplje "kako" propisuju.

Neuk čovjek je bar sviestan
 da su uusta orgaan tieesan.

Škoolnik će ih razjaapiti
 čak za gluupost izvaaaliti!

*Neka uusta ne govore
 dok se Duha ne napoje!
 Ponizna je u'njih šuutnja
 glasnija od gromka tuutnja.*

⁵³“Western” vs. “Potjera”

Nekad bijaše:
Ubij sve i vraati se saam!,
a danas kaažu:
Uzmi sve⁵⁴ i vraati se k naam'!

⁵³st170521

⁵⁴pokadkad i srednju

⁵⁵Vukopisno svetogrđe
ili
 Što i koga “iš-čekujemo”?⁵⁶
 (... Tvooj slaavni dolazak izčekujemo!)

Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii vrano, s moog' krovišta!
 Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii kooko, iz dvorišta!
 Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii sviinjo, s pojilišta!
 Iš! Iš! Iš!
 Iš, tii straanče, s moog' staništa!

Uvuuk'o se kao miš
 taa*j* opaki viirus “iš”,
 da nam jez*ik* opogani;
 da nam duušu ljuuto rani;
 da vri*e*đamo izgone*ć*
 baš onoga kog' čekamo.

Oprosti nam Gospodine,
 što za svake sveete mi*se*,
 dok Te željno zaziivamo,
 netko zloban “iš” podmetnu:
 iz Tvoog' hraama Te tjeramo!

Vii, pastjiri odabrani,
 Duhom Sveetim pomazani,
 vlaast imate, ne časite:
 “iš” iz Crkve izbaacite -
 - Tielo s Glaavom povežite!

⁵⁵st280821

⁵⁶A čuje se i “molitva” ... *da nam uš-čuwa vjeru* ... Vukopis nam, evo, ne nagrđuje samo Hrvatski Jezik - dušu našega naaroda - nego, još gore, vri*e*đa i saamoga Spasitelja našega.

⁵⁷Propuh (subkulturni) od iztočnih strana

Poviestni se usud sbio:
 Braču našu, od iztoka,
 peet stoljeeča neprebolnih
 Otoman bje porobio.
 Sve im muuze utihnule,
 jezik se opoganio,
 nigdje knjige, nigdje pjesme,
 duh narodni zanieemio.

Kad od robstva vrieeme miinu
 i osvete straašne ruuka,
 hoteeč' svieetu kaazat' tko su,
 naadoše se na'stoo muuka:
 što napiisat' u "passportu"?

**Od koriica do koriica -
 - sadržaja neema;
 peetsto praaznih je straniica
 (tek propuh i hladilica),
 popunit' njih treba.**

*Laži, laži i ponavlaj!
 Kraadi, kraadi i ne'vračaj!
 Što nam mogu tii paapinci
 dok nas štiiite svietski tminci?!*

Nalegoše na Dubravu,
 od slobode diiku draagu;
 peerje njeez'no čerupaju
 (maahalicu sustavljaju),
 njiim' se svieetu predstavljaju.

Sraamiti se oni nee'čē,
 a kakmo li se prepasti.
 I sveetoga Vlaaha on' čē
 pokušati nam ukrasti!

⁵⁷Na sv. Blaža (Vlaaha) L.G. 2022

⁵⁸Volja Očeva
(*Ali ne kako jaa hoću . . .*)

Nii četrdeset godiina puustinjske škole,
uza'sva znameenja i izbavljeenje,
i obećanje o *među i mlieku*
ne'bje im dosta da uprave hood
i usklade volju svoju s Očevom.

A Oon u četrdeset daana puustinjskih
prođe kroz kušnje i zaamke đavlove,
te posve predan volji Očevoj,
navieesti i obeća rođenje na'novo -
- za Kraaljevstvo Božje - Nebesko.

Oslika ga prisporobama čudesnim
i učvrsti naukom uzvišenim
i potvrdi sviim djelima silnim,
te oplienivši sebe do'kraja,
odkri im Puut, Istinu i Život.

No, NJegovi Ga odbaaciše.
Ali Oon njima vjeran ostade,
te svlaadavši posljednju i strahotnu
Kušnju Getsemansku,
pristup k Očcu svima otvori .

*

U NJemu bje jedna volja,
al' od dviju salivena.
A **sva muka čovječja** je:
Dragovoljno reći Očcu,
Budi vasda volja Tvoja!

⁵⁹Zaavjesa Hraamska

(I gle, zaavjesa se hraamska razdrie odosgor dodolje, nadvoje ...)

Oon Vrt Edenski zatvori
i aandela-keruba postavi
s mačem straašnim,
ognjenim,
da nitko u'njeg' ne'uude
dok Zmiju,
Laažca otrovnog',
Istina Njeg'va ne svlaada
i u prašinu zemnu obori.

Jaganjac Božji,
LJubljeni,
u Ženi se čovjekom učini
te sebe
za Žrtvu prinese:
U Krvi
Laažca utopi;
i do dna Paklena
Žena ga peetom prignječi.

Tada aandeo-kerubiin,
od Raja vraatar Gospodnji,
podignu mač svooj,
ognjeni;
zamahnu snažno
i udari:
okove Smrtne polomi
i Vraata Raajska,
za'svagda,
svooj dijetci Božjoj
otvori.

Tko uuči hoće, nek' doođe,
nek' Spasitelju pristuupi,
i pomireenje sa Stvoorcem
skruušeno od'NJeg' izmoli.

⁶⁰Trii stuupa
(Utielovljeenje, Odkupljeenje i Uzkrsnuoće)

Trii su stuupa što moost nose,
 nad bezdanom - spaas donose.

I sva trii su Božje djelo,
 al' s čovjekom učinjeno.

Boog se je utielovio,
Fiat mihi! pok se sbio;
 Mukom, smrću, naas **odkuupi**,
 Pašhi pravoj kad pristuupi;
 Božji Siin je **uzkrnuo**,
 Siin Čovječji pok je umro.

K'o čovjek se rad' naas rodi,
 da naas zaa'se oslobodi;
 sve odkuupi krvlju svojom,
 da bi duuše biile s Bogom;

Ali da je na'tom' stao,
 čovjek Boga ne b' gledao.
 I svieet tvaarni što j' stvorio,
 izpraznim bi djelom bio:
Novo Nebo - sve duhovno;
Nova Zemlja - mrtvo slovo!

Zato uzsta Oon od mrtvih
 da tielesno sve posveeti,
 i da vraati život viečni
 što ga Lažac nam' zaprieči.
 Suobličan tad' Mu tieelom,
 čovjek kroči *Nebo-Zemljom*.

⁶¹U Qnaja Daan

Kad utihne strahotni huuk,
 u Qnaja Daan,
 nastat će sveobća muuk,
 gromkiji neg' straašan zvuuk.

I bit ćeš
 siilno iznenađen
 onima koji te okružuju,
 i zaprepašten
 sbog onih odijeljenih od'tebe,
 ili obratno.

I zavaapit ćeš il' proosvjedovat',
 al' glaas se tvooj čuti nee'će.
 Jer, u Sjudca pravednoga
 praavni lieek je nepoznat
 i opravdaanje izlišno.

⁶² . . . , jer . . .

Oon je s nama⁶³,
 jer
 je žiiv u *Euharistiji*;
 Oon je žiiv u *Euharistiji*,
 jer
 je *Duh-Životvorac sišao*.
Duh-Životvorac je sišao,
 jer
 Ga je Oon od *Otca poslao*.
 Oon Ga je od *Otca poslao*,
 jer
 je k *Otcu uzišao*.
 Oon je k *Otcu uzišao*⁶⁴,
 jer
 je *slavodobitno uzkrsnuo*.
 Oon je *slavodobitno uzkrsnuo*,
 jer
 je *izvršio volju Očevu*.
 Oon ie *izvršio volju Očevu*,
 jer
 se *dragovoljno predao na muku i smrt*
 Oon se *dragovoljno predao na muku i smrt*,
 jer
 nas je *ljuubio te svojom krvlju odkuupio*.
 Oon nas je *svojom krvlju odkuupio*,
 jer
 je *Odkupljenje prvi uvjet za naše spaasenje*.
 A radi naas i radi *našega spaasjenja*,
 Oon *æ opet doođ*.
Marana tha Isuse!

⁶²vr270722

⁶³u sve dane do svršetka svięeta

⁶⁴da nam pripremi stanove

⁶⁵Hirošima vriišti! - Nagasaki moli!

ili

Od Xabiera do Isa'a

Straanac u luuci
Viečnu Rieeč im naviesti.
Sjeme je palo.

*

U mlaadu žitu
koosac nesmilen kosi.
Njiva u krvi.

*

Gle, novi došljak
ozeleni krvavo!
Proorok bijaše.

*

U ljetno jutro
vatrene kuugle plamen;
Hirošima - krik!

*

Za daana trii
i drugu bliesak ognjeni;
Nagasaki - miir!

*

Oštra katana
osvetno izsuukana.
Oko za oko . . .

*

Obrljeni kriiž
i usrdna molitva .
Prosti Gospode!

*

Krvavo sunce
u' diilj nečujno plače;
Srđce otvrdlo.

*

Zločinac ratni -
- zašto oprost ne'traaži?!
Drug je hinbeni.

*

Silazak čekaj -
- saam ne'možeš uzijati!
Too je Istina.

⁶⁶XXX

AAA